

DOOR A. M. VAN DER WOEL

Op 15 Menachem-Aw 5750, 6 augustus 1990, overleed op 88-jarige leeftijd te Antwerpen de vroegere huisarts David Hausdorff. Met hem is een markant Rotterdammer heengegaan, die voor veel van zijn stadgenoten iets heeft betekend. Behalve als arts heeft Hausdorff zich in diverse functies ten dienste van de Nederlands Israëlitische gemeente en als schrijver over Joodse onderwerpen verdienstelijk gemaakt. De benoeming tot ridder in de orde van Oranje-Nassau in 1978 was daar een erkenning van. Hausdorff was een typische vertegenwoordiger van een groep inwoners, die in het vooroorlogse Rotterdam qua omvang en invloed belangrijk was, de orthodoxe Joden. Hij was zijn leven lang een trouw aanhanger van het geloof der vaders, dat hij met overtuiging uitdroeg. Overigens deed hij dit zonder de aandacht op zijn eigen persoon te vestigen. Bescheiden en vriendelijk in de omgang, was hij afkerig van uiterlijk vertoon en dikdoenerij. In zijn spreken rustig en direct haatte hij alle omhaal van woorden.

Door een leven van studie was Hausdorff een groot kenner van de rabbijnse literatuur. Zijn levenshouding werd grondig bepaald door zijn godsdienstige opvattingen. Als orthodoxe Jood trachtte hij volgens de Thora te leven. De leer en praktijk, die mede door hem in de Nederlands Israëlitische gemeente werden gepropageerd, zijn gebaseerd op de tradities van het historische Jodendom. Deze eisen een niet geringe persoonlijke inzet, zoals bij het onderhouden van de spijswetten. Hausdorff was daarin velen ten voorbeeld. Al waren er ook leden met liberaler opvattingen, voor hém was het vanzelfsprekend dat er op de sabbat niet werd gerookt, geen vuur of licht werd aangestoken of gedoofd en niet met fiets of auto werd gereden, zodat de reis naar de synagoge heen en terug te voet moest worden afgelegd. Dat niet-roken zag hij zelf niet als een offer, maar voor een man als Hausdorff, die men zich zonder sigaar nauwelijks kon voorstellen, moet dat toch zelfoverwinning gekost hebben.

Hausdorff moest als orthodoxe Jood niet veel hebben van bijbelkritiek en van het verspreiden van ideeën over Tenach, die hij in strijd achtte met de traditionele opvattingen van de grote Joodse